

новый-а подвижника, вика го кзмз Христа: „кой-то обича баща си или майка си по вече отз мене, не е достоинз за мене; и кой-то обича сына си или дъщеря си по вече отз мене, не е достоинз за мене; и кой-то не земе кръстз-а си и не тръгне подирь мене, не е достоинз за мене. — Дойдете при мене сички, кои-то сте уморени и натоварени, и азъ ще въ упокоѣ; земете мой-а ярмз на себе-си, и наѣчете са отз мене, че съмь кроткз и смиренз на сърце-то, и ще намѣрите упокоеніе на дѣши-тѣ си, защото ярмз-а е мой добръ и товарз-а е мой лекъ.“ (мат. X, 37—38, XI, 28—30).

А братѣм-та, като поздравляватъ новаго брата съ цѣлѣвкѣ-тѣ на мирз-а, пѣятъ: „да познаемъ братіе силѣ-тѣ на тайна-та: изгѣбеннаго сына, кой-то повѣгна отз грѣхз-а кзмз бащинѣ-тѣ си кѣши, превлагій отецъ, като го посреѣна, цѣлѣва, и изново мѣ дава знаковы-тѣ на своя-та слава, и прави съ тайнѣ пзлно веселіе за едно съ онѣзи, кои-то сѣ на небе-то и пр. .“